

[Aksel Larsen.]

ling her i Tinget. Det er unødvendigt. Forslaget har ikke ændret sig, og derfor bliver den Argumentation staaende ved Magt. Men det er ganske typisk, at man netop nu faar saa travlt med at faa Lovforslaget gennemført. Siden det blev fremsat, ja, maaske allerede før, fik vi her overgivet ikke saa faa Dokumenter fra Arbejdsgiververld, hvori der blev sagt, at man ønskede ikke den midlertidige Lov af Januar 1933 forlænget, og man ser jo, at Regeringen og de fire store Partier har taget ad notam dette Arbejdsgiverønske, som i hvert Fald er fremsat for at virke over for Offentligheden. Derfor gennemfører man i Hastværk dette Lovforslag.

Vi sagde allerede, da Margarineforliget blev gennemført i December: Det er ganske klart, at der findes Ting i dette Forlig, som endnu ikke er kommet frem til Offentligheden, hemmelige Aftaler om forskellige Spørgsmaal, som senere vil komme frem. Her har vi en af dem. Gennemførelsen af dette Lovforslag er noget, man er naaet til Enighed om med de saakaldte Oppositionspartier ved Kriseforligets Afslutning i December, maaske allerede før. (*Socialministeren* [Steincke]: Det er urigtigt!). Nej, det er ikke urigtigt. (*Rager*: De Konservative var ikke med til Kriseforliget. Ved De ikke det?). Nej, men jeg taler ogsaa om Venstre, har De ikke hørt det? (*Rager*: De sagde: de to Oppositionspartier). Jeg nævnte konkret Venstre, men for øvrigt regner jeg ikke med, at der er saa stor Forskel paa Oppositionspartierne, og jeg tror ikke, at Hadet mellem Socialdemokratiet og de Konservative er saa stærkt, som man almindeligvis skilter med, saa jeg kunde udmærket godt tænke mig, at ogsaa disse Partier paa Forhaand var enige om det.

Det, jeg siger, er ikke urigtigt. Ved Gennemførelsen af Kriseforliget i Januar 1933 var det afgørende Punkt Strejkeforbudsloven. Ja, Socialministeren ser barnligt uforstaaende ud i Rummet. (*Socialministeren* [Steincke]: Det er galt, det er urigtigt). Socialministeren erklærer, at det er galt, saa man kan vente sig et livligt Ministermøde, for Statsministeren har erklæret, at det er rigtigt. Han har i „Arbejdernes Almanak“ givet en let dramatiseret Fremstilling af Kanslergadenforliget og erklæret, at Forligets Hovedhjørnesten, dets vigtigste Punkt, var Arbejdsoverenskomst-situationen og Strejkeforbudsloven. Jeg tror, at Statsministeren havde Ret, og jeg tror, at Forholdet er det samme i Aar.

Det nytter ikke, at man gennemfører

en Krisepolitik med en Række grove Levnedsmiddelfordyrelser, indirekte Skatter og andre Byrder for den arbejdende Befolkning, hvis man ikke samtidig garderer sig imod, at denne skaffer sig Dækning gennem Lønforhøjelser. Ro paa Arbejdsmarkedet, det nuværende formelle Løn-niveau Bibeholdelse med Mulighed for praktiske Reduktioner er det økonomiske Grundlag og Forudsætningen for den Krisepolitik, der bliver ført her i Landet.

Derfor har vi set saadanne Overenskomst-situationer, som vi har set i det sidste Aar; det er derfor, Loven om Forlængelse af Arbejdsoverenskomsterne og om Forbud mod Arbejdsstandsning blev gennemført i Fjor, og det er derfor, vi nu faar dette Lovforslag. Det er ikke møntet paa Situationen i Aar alene. Det er møntet paa at skabe en fast Ordning for Fremtiden, hvorefter Arbejderne praktisk talt intet faar at skulle have sagt. Men ikke desto mindre er det et Led i hele Krisepolitikken; hvis en saadan Lovgivning ikke gennemføres, og hvis det ikke viser sig, at der er Held ved Gennemførelsen af den, er Grundlaget for Margarineforliget sprængt. Ja, det er jo formentlig allerede sprængt; vi ser den Panik, der er fremme i den borgerlige Presse over Smørprisernes Fald. Men det er kun en Bekræftelse paa, hvad vi har sagt, at det lysner ikke, før Krisen er overstaaet; hver Gang Kapitalismen prøver paa at overvinde en Vanskelighed, sker det ved at lægge Grundlaget for nye og større Vanskeligheder. Derfor vil man heller ikke overvinde Vanskelighederne ved Hjælp af denne Lov. Naturligvis ikke; thi Klassekampen er stærkere end de Love, der skrives i et Parlament, kan ikke reguleres efter Paragraffer eller ministerielle Kundgørelser.

Men det forandrer ikke Hensigten med Loven, den Hensigt, som er fælles for Socialministeren og Socialdemokratiet paa den ene Side og Arbejdsgiverforeningen og det Konservative Folkeparti paa den anden Side. Man behøver blot at tage Organet „Børsen“. Det bragte for et Par Dage siden en vigtig Artikel om Overenskomst-situationen, hvori der profeteredes, at der ikke vilde blive nogen stor Uro i Aar, Overenskomst-situationen vilde forløbe temmelig roligt, forudsat at det lykkedes at faa gennemført ordentlige Afstemningsregler o. lign.

Et specielt Arbejdsgiverforeningsorgan som „Børsen“, et af de Blade, som er Kapitalismens Blade, som endda ogsaa til Tider i „Social-Demokraten“ betegnes som